

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie XIV Wydział Karny, w składzie

Przewodniczący: Sędzia Wioletta Bąkowska – Ładna

Protokolant : Janusz Tkaczyński

przy udziale Prokuratora : Joanna Kamińska,

po rozpoznaniu w dniu 08.03.2022r. i 07.06.2022r. na rozprawie sprawy

c.

ur.

oskarżonej o to, że:

1. W dniu 13.12.2020 r. w Warszawie w mieszkaniu nr przy ul. naruszyła nietykalność cielesną funkcjonariuszy Policji sierż. szt. i st. sierż. poprzez tryśnięcie gazem pieprzowym w ich kierunku, podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, **tj. o czyn z art. 222 § 1 k.k.**
2. W dniu 13.12.2020 r. w Warszawie w mieszkaniu nr przy ul. posiadała wbrew obowiązującym przepisom Ustawy o Przeciwdziałaniu Narkomanii, środki odurzające zaliczane do grupy I-N i IV- N w postaci marihuany o łącznej wadze 22,58 grama netto, **tj. o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy o Przeciwdziałaniu Narkomanii,**

o r z e k a :

- I. przypisując czyn z art. 222 § 1 k.k. opisany w pkt 1. części wstępnej wyroku, na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 i 2 k.k. postępowanie karne przeciwko niej warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku próby, od daty uprawomocnienia się orzeczenia, oddając ją w tym okresie pod dozór kuratora sądowego;
- II. oskarżoną uniewinnia od popełnienia czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku;
- III. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych na k. 61 poz.13;
- IV. zwraca oskarżonej dowody rzeczowe opisanego w wykazie dowodów rzeczowych na k.61 pod poz. od 1 do 12;
- V. zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych w całości;

Za zgodność z oryginałem
świadczy

STARSZY SEKRETARZ SĄDOWY

Sekretarz Sądowy

Aleksandra Lewtak

OBPIS

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	XIV K 911/21
----------------	---------------	--------------

Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

1. USTALENIE FAKTÓW

1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
1.1.1.		<p>I. w pkt I aktu oskarżenia została oskarżona o popełnienie czynu zabronionego z art. 222 § 1 k.k.</p> <p>II. w pkt II aktu oskarżenia została oskarżona o popełnienie czynu zabronionego z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.</p> <p>została uniewinniona od popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt II aktu oskarżenia.</p>

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty
--	-------	-------------

W dniu 13 grudnia 2020 r. funkcjonariusze Policji st. sierż. oraz sierż. szt. pełniąc służbę w umundurowaniu służbowym, radiowozem oznakowanym na terenie podległym KP Warszawa Ursynów udali się około godz. 12:55 do lokalu mieszkalnego przy ul. w Warszawie. Przed klatką schodową w/w spotkali zawiadamiającego, który oświadczył o wyczuwalnej woni marihuany ze wskazanego mieszkania. Funkcjonariusze, wchodząc na klatkę schodową w celu dotarcia do lokalu wyczuli silny zapach w/w środka odurzającego. Po kilku próbach użycia dzwonka oraz pukaniu do drzwi sierż. szt. nacisnął klamkę drzwi, co ujawniło, że drzwi do mieszkania były otwarte. Po wejściu do mieszkania	Protokół zatrzymania osoby, protokół przeszukania mieszkania, protokół przeszukania osoby, protokół oględzin osoby, karta medycznych czynności ratunkowych, protokół oględzin rzeczy, protokoły użycia testerów narkotykowych	2-2v, 5-7v, 9-11, 13-16, 17, 35-36v, 37-47v
--	---	---

<p>w/w funkcjonariusz oznajmił osobie w nim przebywającej o przybyciu Policji, co wywołało z jej strony nagłą, nerwową reakcję. Kobieta, którą po wylegitymowaniu okazała się być wyciągnęła zza pleców gaz pieprzowy i trysnęła nim w kierunku funkcjonariuszy Policji. Gaz wywołał u nich chwilowe ograniczenia widzenia, co jednak nie przeszkodziło w czynnościach użycia wobec siły fizycznej w postaci chwytów obezwładniających i zastosowaniu kajdanek na ręce trzymane z tyłu.</p> <p>Po obezwładnieniu funkcjonariusze Policji zauważyli w przedmiotowym mieszkaniu ślady używania narkotyków. W wyniku dokonanego przez nich przeszukania ustalili ślady w postaci torebek, pojemników z zawartością suszu roślinnego, jak również gródki kryształków, które to rzeczy były w posiadaniu w celach medycznych związanych z jej stanem chorobotwórczym w postaci choroby kręgosłupa.</p> <p>W następnej kolejności przewieziono do KP Ursynów celem dalszych czynności, przy czym przebadano ją na zawartość alkoholu, a następnie w Szpitalu na ul. Nielubowicza 5 w Warszawie pobrano jej krew do stosownych badań. Należy wskazać, iż wykonane badania ujawnionych w mieszkaniu substancji wykazały, że są to środki odurzające zaliczane do grupy I-N i IV-N w postaci marihuany o łącznej wadze 22,58 grama netto. Nadto, w czasie przedmiotowego zdarzenia znajdowała się pod łącznym wpływem kanabinoli (THC) a jej sprawność psychomotoryczna była ograniczona w stopniu jaki powoduje alkohol w stężeniu powyżej 0,5 ‰ (jak w stanie nietrzeźwości alkoholowej).</p> <p>ma 21 lat, jest bezdzietną panną, pracuje dorywczo, osiąga dochód około 2500 zł miesięcznie, nie leczono w PPA, leczona na</p>		
	Zeznania	27-30
	Zeznania oraz zeznania	48-49 oraz 54-55, 295
	Częściowo wyjaśnienia	66-67, 294-294v
	Opinie z zakresu badań chemicznych, opinia toksykologiczna wraz z protokołem pobrania krwi	96-99, 303-305, 100-110v
	Pismo przedstawiciela Cannabi Clinic Dołęcka Helman sp.j., wydruk recepty elektronicznej z dnia 30 czerwca 2020 r.	124, 272
U nie stwierdzono objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznano u niej osobowość uzależnienie od kanabinoli i w czasie czynów stan intoksykacji substancjami	Opinia sądowo-psychiatryczna, opinia sądowo-psychiatryczna uzupełniająca,	86-88, 202-205, 185-188 oraz 89,159

psychoaktywnymi, którego skutki powinna była przewidzieć na podstawie wiedzy ogólnej i doświadczeń własnych. Stan psychiczny nie znosił ani nie ograniczał w stopniu znacznym jej zdolności do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem.	opinia sądowo-psychologiczna oraz dokumentacja medyczna	
nie była uprzednio karana.	Aktualna informacja z Krajowego Rejestru Karnego	258

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione

Lp	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
1.2.1.		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione		Dowód
		Numer karty

2. OCENA DOWODÓW

2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	Protokół zatrzymania osoby, protokół przeszukania mieszkania, protokół przeszukania osoby, protokół oględzin osoby, karta medycznych czynności	Sąd uznał, iż są to dokumenty, których wiarygodność nie budzi wątpliwości. Ponadto zostały sporządzone przez uprawnione osoby oraz w odpowiedniej formie.

Opinie z zakresu badań chemicznych, opinia toksykologiczna wraz z protokołem pobrania krwi	Zdaniem Sądu niniejsze opinie wydane przez biegłych z zakresu badań chemicznych oraz toksykologii zostały sporządzone w sposób jasny i przejrzysty, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa, wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Sąd nie znalazł przyczyn, aby odmówić wiary wnioskom w nich zawartym.
Opinia sądowo-psychiatryczna, opinia sądowo-psychiatryczna uzupełniająca, opinia sądowo-psychologiczna oraz dokumentacja medyczna	Dowody w postaci opinii zostały sporządzone w sposób jasny i spójny, wnioski sformułowane zostały przez biegłych psychiatrów oraz biegłego psychologa w sposób wyczerpujący, zaś przyjęta przez biegłych metodologia pracy nie budzi wątpliwości; wobec powyższego należało ocenić przedmiotowe opinie jako wartościowy materiał dowodowy, pozwalający na poczynienie na jego podstawie ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie w zakresie stanu zdrowia psychicznego oskarżonej oraz jej poczytalności tempore criminis. Sąd uznał również dowody w postaci dokumentacji medycznej za niezbędne w celu ustalenia stanu zdrowia oskarżonej, tym samym dając im wiarę w całej rozciągłości.
Pismo przedstawiciela Cannabi Clinic Dolecka Helman sp.j., wydruk recepty elektronicznej z dnia 30 czerwca 2020 r.	Sąd uznał przedmiotowe dowody za wiarygodne w całości oraz przydatne do ustalenia stanu faktycznego w zakresie, w którym oskarżona podejmowała leczenie kanabinoidami w związku ze schorzeniami związanymi z chorobą kręgosłupa. W przedmiotowej sprawie nie ujawniły się dowody przeciwne, które podważyłyby wartość dowodową niniejszych dokumentów.
Aktualna informacja z Krajowego Rejestru Karnego	Sąd uznał dowód za wiarygodny. Oskarżona nie jest osobą karaną.

2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
---------------------	-------	--

albo 1.2		
	Częściowo wyjaśnienia	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom w zakresie w jakim nie przyznała się do czynu zarzucanego jej w pkt I aktu oskarżenia, tj. naruszenia nietykalności funkcjonariuszy Policji poprzez tryśnięcie w ich kierunku gazem pieprzowym. Sąd uznał niniejszy dowód za niewiarygodny również w zakresie, w jakim oskarżona wskazuje na duszenie jej przez policjantów oraz wymuszanie przez nich innych czynności. W ocenie Sądu, niewiarygodne jest również wskazanie przez o jej niewiedzy co do faktu, że przybyli pod jej adres mężczyźni to funkcjonariusze Policji. Oskarżona oznajmiła, że w/w zastłonili wizjer, a nadto byli ubrani w cywilne ubrania. Powyższe stwierdzenia są sprzeczne z zeznaniami oraz

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU

	<i>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</i>	<i>Oskarżony</i>
☐ 3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
<i>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</i>		
☐ 3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
<i>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</i>		
☒ 3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	I	

miała w późniejszym czasie możliwość ustalenia, że mężczyźni są policjantami, gdyż z uwagi na otwarte drzwi weszli oni do przedmiotowego mieszkania, a następnie przedstawili się wskazując na organ, którego są funkcjonariuszami. Nadto, w ocenie Sądu, oskarżona miała świadomość tego, że osoby, wobec których podjęła określone działania są będącymi na służbie funkcjonariuszami publicznymi, gdyż jednoznacznie wskazywały na to ich atrybuty, a także przeprowadzana przez nich interwencja.

Z powyższych względów zarówno okoliczności sprawy, jak i wina oskarżonej co do popełnienia przez nią zarzucanego jej czynu z art. 222 § 1 k.k. nie budzą wątpliwości.

Rozważając okoliczności przedmiotowej sprawy Sąd doszedł do wniosku, że spełnione zostały wszystkie przesłanki do zastosowania wobec warunkowego umorzenia postępowania i jedynie zastosowanie wobec jej osoby tego środka probacyjnego będzie orzeczeniem słusznym i sprawiedliwym. Przede wszystkim trzeba zaznaczyć, że nie zachodzą przeszkody określone w art. 66 k.k., które uniemożliwiałyby zastosowanie dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania względem oskarżonej, o czym mowa poniżej.

nie była bowiem karana, zaś popełnione przez nią przestępstwo nie jest zagrożone karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności. Wspomniany warunek został spełniony, ponieważ górna granica ustawowego zagrożenia karą pozbawienia wolności przewidzianego dla przedmiotowego czynu wynosi 3 lata.

Niewątpliwym jest, iż społeczna szkodliwość czynu jak i wina sprawcy nie jest znaczna ze względu stan zdrowia oskarżonej oraz rozmiar szkód w naruszonych dobrach. W ocenie Sądu okresowe bóle kręgosłupa oraz zaburzenia lękowe mogły wywołać u oskarżonej zdenerwowanie oraz bezradność sytuacją, w której policjanci zastali ją gdy była w posiadaniu marihuany. Niewątpliwie oskarżona naruszyła nietykalność cielesną funkcjonariuszy używając wobec ich gazu pieprzowego, co należy uznać za reakcję niewłaściwą, niedostosowaną do okoliczności. Należy wskazać, iż działanie nie wywołało u funkcjonariuszy Policji negatywnych skutków zdrowotnych. Oprócz chwilowego ograniczenia widzenia wynikającego z rozpylenia przez oskarżoną gazu pieprzowego nie doszło do naruszenie czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia oraz Sąd uwzględnił również fakt, iż w przedmiotowych okolicznościach sprawy działanie oskarżonej w niewielkim stopniu naruszyło powagę instytucji reprezentowanej przez funkcjonariuszy a będącej przedmiotem ochrony wskazanym w art. 222 § 1 k.k. Nadto, dotychczasowy sposób życia oraz fakt, iż oskarżona nie był karana przez Sąd, pozwala uznać, że popełniony przez nią czyn miał charakter incydentalny.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd na podstawie art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne przeciwko oskarżonej. Ocena osobowości sprawcy uzasadnia przekonanie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania, oskarżona będzie przestrzegała porządku prawnego, a w szczególności nie popełni przestępstwa. W przekonaniu Sądu warunkowe umorzenie postępowania będzie dla oskarżonej dostateczną konsekwencją popełnionego czynu, zaś świadomość możliwości podjęcia postępowania karnego będzie działać dyscyplinująco i mobilizująco na oskarżoną. Dla zweryfikowania pozytywnej prognozy kryminologicznej postawionej w stosunku do oskarżonej, Sąd ustalił okres warunkowego umorzenia na 1 rok próby od uprawomocnienia się

orzeczenia, oddając ją w tym okresie pod dozór kuratora sądowego, mając na względzie przepisy art. 67 § 1 i 2 k.k.

3.4. Umorzenie postępowania

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania

3.5. Uniewinnienie

II

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia

Przepis art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomani penalizuje nielegalne (czyli wbrew przepisom ustawy) posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych, przy czym w ust. 1 określono typ podstawowy tego przestępstwa. Przestępstwo to może być popełnione jedynie umyślnie, z zamiarem zarówno bezpośrednim, jak i ewentualnym. Należy wskazać, iż z zamiarem bezpośrednim działa sprawca, który ma świadomość tego, że substancja, którą posiada, stanowi zamieszczony w wykazie środków odurzających lub substancję psychotropową, i chce sprawować nad nią chociażby przejściowe władztwo. Natomiast z zamiarem ewentualnym działa sprawca, który dostrzega wysokie prawdopodobieństwo, że substancja, którą posiada, stanowi zamieszczony w wykazie środków odurzających lub substancję psychotropową i nie podejmuje żadnych zachowań mających na celu minimalizację ryzyka (np. nie weryfikuje pochodzenia substancji lub jej się po prostu nie pozbywa).

W celu wyjaśnienia znamion czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii należy wskazać czynność posiadania. Definiując ją należy odnieść się do uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego, w której stwierdzono, iż posiadaniem środka odurzającego lub substancji psychotropowej w rozumieniu art. 62 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest każde dysponowanie takim środkiem lub substancją, a więc także związane z jego użyciem lub zamiarem użycia (Uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt I KZP 24/10, OSNKW 2011, nr 1, poz. 2). Tym samym, posiadaniem jest każdy fizyczny kontakt z środkiem odurzającym lub substancją psychotropową, który polega na chociażby momentalnym nimi dysponowaniem. Należy stwierdzić, iż w grę wchodzi zarówno posiadanie w rozumieniu cywilistycznym (samoistne i zależne), jak też każde faktyczne władztwo nad rzeczą, realizowane dla kogokolwiek i w czymkolwiek interesie, o ile występuje element zamiaru władania tą rzeczą nawet dla innej osoby. Jest więc posiadaczem nie tylko ten, kto włada

środkiem lub substancją dla siebie, lecz także ten, kto przechowuje je dla kogoś innego. Jest zatem posiadaczem każdy, kto fizycznie włada środkiem lub substancją.

Należy wskazać, iż narkotyki będące przedmiotem przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w postaci środków odurzających lub substancji psychotropowych muszą również spełniać kryterium przynależności grupowej do związków wymienionych w załącznikach do Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 sierpnia 2018 r. w sprawie wykazu substancji psychotropowych, środków odurzających oraz nowych substancji psychoaktywnych.

Mając na uwadze powyższe, nie ulega więc wątpliwości, że oskarżona w dniu 13 grudnia 2020 r. w Warszawie w mieszkaniu nr przy ul. posiadała środki odurzające zaliczane do grupy I-N i IV-N w postaci marihuany. Jednakże powyższe ustalenie nie może przesądzać o wypełnieniu przez oskarżoną znamion czynu zabronionego z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. W celu ustalenia czy w niniejszej sprawie zostały spełnione znamiona w/w przestępstwa istotne będzie zweryfikowanie naruszenia przedmiotu ochrony wyrażonego w przedmiotowym przepisie. Szczególnym przedmiotem ochrony w wypadku czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest życie i zdrowie. Możliwe jest też inne spojrzenie. W literaturze istnieją poglądy uznające za szczególny przedmiot ochrony zdrowie publiczne albo że jest nim konieczność zabezpieczenia społeczeństwa przed swobodnym, niekontrolowanym posiadaniem środków odurzających i substancji psychotropowych, co w gruncie rzeczy jest ujęciem podobnym do poprzedniego. Podejmowane są też próby łączenia różnych ujęć. Uprawniony jest również pogląd zgodnie, z którym w wypadku posiadania środków odurzających lub substancji psychotropowych przedmiotem ochrony co do zasady jest życie i zdrowie społeczeństwa jako całości, a w razie posiadania ich na własny użytek – życie i zdrowie poszczególnych osób. Wobec tego należy uznać, że w/w przepis służy ochronie zdrowia publicznego, jak i indywidualnego.

Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, oskarżona w chwili czynu leczyła swoje schorzenie związane z chorobą kręgosłupa medyczną marihuaną, co potwierdza wystawiona na jej rzecz recepta elektroniczna z dnia 30 czerwca 2020 r. uprawniająca do zakupu 5 gramów suszu konopi innych niż włókniste, tj. medycznej marihuany, o stężeniu THC 19 %, z dawkowaniem 0,1 grama trzy razy dziennie poprzez waporyzację. Mając na uwadze powyższą okoliczność, należy wskazać, że osoba posiadająca na własne (lecnicze) potrzeby, substancje w postaci suszu konopi innych niż włókniste, nie atakuje chronionego przepisami ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przedmiotu ochrony w postaci zdrowia publicznego, jak i indywidualnego. Zatem istnienie medycznego uzasadnienia przyjmowania przez oskarżoną medycznej marihuany oznacza, że substancje te poprawiały jej indywidualne zdrowie, a tym samym nie oddziaływały negatywnie na zdrowie publiczne. W przedmiotowej sprawie należy stwierdzić, iż posiadała legalny dostęp do marihuany, gdyż przyjmowała ją jako lek, nie zaś jako używkę w celu wprowadzenia się w stan odurzenia i wywołania określonych reakcji organizmu. Mając na uwadze fakt, iż w czasie zdarzenia w Polsce miał miejsce rozwijający się stan pandemii COVID-19, który to mógł wywołać problemy w dostawie leku z legalnego źródła oraz trudną sytuację finansową, należy uznać, że jej działanie było nakierowane na ochronę własnego zdrowia i osiągnięcie ulgi w bólu. Wobec tego,

zachowanie oskarżonej w postaci posiadania marihuany jest ściśle skorelowane z efektem jaki chciała przez to osiągnąć w postaci zaspokojenia jej potrzeby medycznej.

Reasumując, mając na względzie zgromadzony materiał dowodowy należy wskazać, iż w zachowaniu oskarżonej nie sposób doszukać się działania naruszającego przedmiot objęty ochroną w art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Nie można stwierdzić, iż oskarżona posiadając marihuanę w celu zmniejszenia skutków dolegliwości zdrowotnych dopuściła się ataku na zdrowia publiczne i indywidualne. Zważywszy na całokształt okoliczności niniejszej sprawy uznając, iż po rozpoczęciu przewodu sądowego stwierdzono okoliczności z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., tj. czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego – Sąd, stosownie do treści art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., uniewinnił oskarżoną od popełnienia zarzucanego jej czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	I	1	Umarzając warunkowo postępowanie karne wobec oskarżonej, Sąd uznał za zasadne oddanie jej w okresie 1 roku próby pod dozór kuratora sądowego. Zdaniem Sądu będzie to miało pozytywny rezultat prewencyjny wobec oskarżonej, uwzględniając przy tym prawnie chronione interesy osób znajdujących się w jej otoczeniu. Należy wskazać, iż poddanie dozorowi ma na celu utrwalanie pozytywnej postawy i pomoc w przezwyciężaniu tych czynników, które doprowadziły oskarżoną do popełnienia przestępstwa z art. 222 § 1 k.k.
	III	1	Zgodnie z art. 44 § 2 k.k. Sąd może orzec, a w przypadkach wskazanych w ustawie orzeka przepadek przedmiotów, które służyły lub mogły

			<p>służyć do popełnienia przestępstwa. W związku z powyższym Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych na k. 61 poz. 13. w postaci ręcznego miotacza gazu pieprzowego. Należy wskazać, że przedmiot ten służył oskarżonej do popełnienia przestępstwa naruszenia nietykalności cielesnej funkcjonariuszy Policji podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych. Wobec tego, Sąd nie miał wątpliwości co do orzeczenia przepadku w/w przedmiotu.</p>
--	--	--	---

5. INNE ROZSTRZYGNĘCIA ZAWARTE W WYROKU

<i>Oskarżony</i>	<i>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</i>	<i>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</i>	<i>Przytoczyć okoliczności</i>
	IV	2	<p>Zgodnie z art. 230 § 2 zd. 1 k.p.k. należy również zwrócić osobie uprawnionej zatrzymane rzeczy niezwłocznie po stwierdzeniu ich zbędności dla postępowania karnego. W związku z powyższym Sąd zwrócił oskarżonej dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych na k. 61 pod poz. od 1 do 12. Wskazane dowody to marihuana głównie w postaci suszu roślinnego stanowiąca własność oskarżonej. Z uwagi na jej medyczne potrzeby jest ona uprawniona do posiadania przedmiotowych substancji. Należy wskazać, iż wobec zakończenia postępowania przed Sądem I instancji dowody rzeczowe są</p>

			zbędne a ich posiadanie przez nie jest zabronione.
--	--	--	--

6. INNE ZAGADNIENIA

W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę

7. KOSZTY PROCESU

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
V	W ocenie Sądu, charakter wykonywanej przez oskarżoną pracy, brak majątku, koszty leczenia związane z prywatnymi wizytami w gabinecie lekarskim oraz zakupem leków w postaci medycznej marihuany, uzasadniają przypuszczenie, iż uiszczenie przez oskarżoną kosztów sądowych byłoby dla niej zbyt uciążliwe. Z uwagi na powyższe, Sąd kierując się zasadą wyrażoną w art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

8. PODPIS

Za zgodność z oryginałem
świadczymy

STARSZY SEKRETARZ SĄDOWY
Sekretarz Sądowy

Aleksandra Lewtak

